EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 12.10.2005
COM(2005) 490 galīgā redakcija

2005/0207 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES PAMATLĒMUMS

par informācijas apmaiņu saskaņā ar pieejamības principu

(iesniegusi Komisija)

{SEC(2005) 1270}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. Priekšlikuma konteksts

- **Priekšlikuma pamatojums un mērķi**

Lai tiesībsargājošo iestāžu sadarbība, izveidojot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu (skat. LES 29. pantu), norisētu vajadzīgajā līmenī, ir nepieciešamas jauns tiesībsargājošo iestāžu informācijas apmaiņas princips, kura rezultātā tādas informācijas apmaiņa pāri ES iekšējām robežām, kas vajadzīga cīņai pret noziedzību, notiek bez kavēkļiem. Šā iemesla dēļ Hāgas programmas III.2.1. nodaļa aicināja Komisiju ne vēlāk kā 2005. gada beigās iesniegt tiesību aktus „pieejamības principa" īstenošanai, lai tas 2008. gada 1. janvārī darbotos[1]. Padomes un Komisijas Rīcības plāna, ar ko īsteno Hāgas programmu un ko pieņēma 2005. gada 2. un 3. j ūnija Tieslietu un iekšlietu padome[2], 3.1. nodaļa apstiprināja šāda tiesību akta projekta iesnieg šanu 2005. gadam saistībā ar priekšlikumu par atbilstošiem aizsardzības pasākumiem un efekt īviem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem personas datu nosūtīšanai, veicot policijas un tiesu iestā žu sadarbību krimināllietās. 2005. gada 13. jūlija Tieslietu un iekšlietu padome, kas bija san ākusi ārkārtas sesijā pēc 7. jūlijā Londonā notikušajiem teroristu uzbrukumiem, lūdza Komisijai pasteidzināt priekšlikuma iesniegšanu attiecībā uz pieejamības principu, veicot to līdz 2005. gada oktobrim, lai nodrošinātu Eiropas Savienībai sadarbības instrumentus, kas tai vajadzīgi, lai efektīvāk novērstu terorismu un cīnītos pret to.

Šis princips pakļauj tiesībsargājošo iestāžu informācijas apmaiņu vienotiem nosacījumiem visā Eiropas Savienībā. Ja Eiropola tiesībsargājošai amatpersonai ir vajadzīga informācija savu likumīgo pienākumu pildīšanai, tā var šo informāciju iegūt un tai dalībvalstij, kas pārzina šo informāciju, ir pienākums to darīt pieejamu noteiktajam mērķim.

- **Vispārējais konteksts**

Pēc tam, kad saskaņā ar 1990. gada Šengenas nolīgumu („Šengenas konvenciju") tika likvidēta kontrole uz iekšējām robežām, kļuva redzams, ka informācijas apmaiņai ir galvenā loma Eiropas Savienības drošības pasākumu veikšanā. Tie atvieglo informācijas apmaiņu, kuras pamatā ir atbildes sniegšana uz citas dalībvalsts tiesībsargājošo iestāžu pieprasījumu, kā arī elektronisko datu apmaiņu, kas satur brīdinājuma informāciju par personām un īpašumu. Kopš 1995. gadā bija stājusies spēkā Šengenas konvencija, tika plaši izmantotas radušās iespējas un radās vajadzība pēc progresīvākiem noteikumiem, kā to parāda daudzie secīgie divpusējie sadarbības nolīgumi.

Ar šo pamatlēmumu tiek ieviesta tieša dalībvalstu tiesībsargājošo iestāžu un Eiropola amatpersonu tiešsaistes piekļuve pieejamajai informācijai un indeksu datiem attiecībā uz inform āciju, kam nevar piekļūt tiešsaistē. Tas pārsniedz Šengenas konvencijā paredzēto informācijas apmaiņu un šajā nozīmē ir jauns sadarbības veids, kāda agrāk nav bijis, un tādēļ tas neietilpst Šengenas *acquis*, ko Eiropas Savienībā ieviesa ar 1997. gada Amsterdamas līgumam pievienoto Šengenas protokolu. Šā iemesla dēļ šis pamatlēmums nav Šengenas *acquis* papildin ājums.

Šis pamatlēmums ļauj Eiropolam uzlabot savu uzdevumu izpildi saskaņā ar 1995. gada 26. j

[1] OV C 53, 3.3.2005., 1. lpp.
[2] OV C 198, 12.8.2005., 1. lpp.

ūlija Konvenciju par Eiropas Policijas biroja izveidi (Eiropola konvencija)[3] un izstrādāt inform ācijas stratēģiju, balstoties uz attiecīgās informācijas plašāku pieejamību, lai novērstu un apkarotu organizēto noziedzību, ieskaitot terorismu, pēc iespējas vairāk izmantojot pieejamos informācijas kanālus.

Ir tikušas izstrādātas jaunas ES mēroga novatoriskas pieejas - svarīgākā no tām ir Zviedrijas Karalistes iniciatīva attiecībā uz pamatlēmuma projektu par informācijas un datu apmaiņas vienkāršošanu un līgums, ko 2005. gada 27. maijā Prīmē parakstīja septiņas dalībvalstis pārrobe žu sadarbības pastiprināšanai, jo īpaši lai cīnītos pret terorismu, pārrobežu noziegumiem un nelegālo imigrāciju.

No analītiskā viedokļa pastāv šādi septiņi galvenie šķēršļi tādas informācijas vispārējai pieejam ībai visā ES, kas ļauj darīt iespējamu, atvieglot vai paātrināt noziedzīgu nodarījumu novēršanu, atklāšanu vai izmeklēšanu.

– Divpusēji un daudzpusēji dalībvalstu nolīgumi ir vai nu ierobežoti ģeogrāfiskā ziņā, vai arī tie neuzliek dalībvalstīm saistības sniegt informāciju, un tādējādi datu apmaiņa ir atkarīga no izvēles faktoriem.

– Pašreizējiem veidiem, kādos pastāv sadarbība tiesību aizsardzības jomā, parasti ir nepiecie šama valstu struktūrvienību vai centrālo kontaktpunktu iejaukšanās. Tieša informācijas apmaiņa iestāžu starpā joprojām vēl ir izņēmums.

– Vēl nepastāv standartizēta ES līmeņa procedūra informācijas pieprasīšanai un saņemšanai, tomēr virzība uz šo mērķi ir notikusi Zviedrijas Karalistes iniciatīvas kontekstā (skat. zem āk).

– Nepastāv efektīvs ES līmeņa mehānisms, lai noteiktu, vai informācija ir pieejama un kur tā ir pieejama.

– Atšķirības nosacījumos attiecībā uz piekļuvi informācijai un tās apmaiņu, kā arī atšķirības starp policijas, muitas dienestu un tiesu iestāžu sadarbību traucē efektīvu apmainīšanos ar informāciju.

– Efektīvu apmainīšanos ar konfidenciālu informāciju kavē aizsardzības standartu atšķirības un

– tas, ka trūkst kopēju noteikumu, lai kontrolētu likumīgu tādas informācijas izmantošanu, kas iegūta no citas dalībvalsts, un vājās iespējas noskaidrot informācijas avotu un izsekot tās s ākotnējo uzdevumu.

Ar šo pamatlēmumu saistībā ar pamatlēmumu par datu aizsardzību ir paredzēts vērsties pret šiem traucēkļiem.

- **Spēkā esošie noteikumi jomā, uz kuru attiecas šis priekšlikums**

– Šengenas nolīguma īstenošanas konvencija (1990. g.). Tās 39. pantā ir paredzēts, ka policija pēc pieprasījuma apmainās ar informāciju, bet tajā netiek uzlikts par pienākumu dalībvalstīm sniegt atbildi. Tādēļ procedūras rezultāti nav droši, turklāt procedūra notiek lēni. Piepras ījumus un atbildes veic ar centrālo iestāžu starpniecību, un tikai retos gadījumos ar tiem tieši apmainās attiecīgās amatpersonas. Šajā priekšlikumā tiek uzsvērti tiešo informācijas apmai

[3] OV C 316, 27.11.1995., 2. lpp.

ņas kanālu loma, un tas satur vispārēju prasību sniegt atbildi, paredzot arī ierobežotu skaitu saskaņotu atteikuma pamatojumu. Tas paātrina procesu un panāk rezultāta labāku prognoz ējamību.

– Eiropola konvencija (1995.g.) un tās protokoli. Saskaņā ar 2. pantu Eiropola mērķis ir uzlabot kompetento dalībvalstu iestāžu efektivitāti un sadarbību, lai novērstu terorismu un cita veida starptautisko un organizēto noziedzību un cīnītos pret to. Šobrīd tiek izstrādāta jauna informācijas apmaiņas sistēma Eiropola pilnvaru ietvaros. Informācijas trūkums ir Eiropola galvenā sistēmiskā problēma. Atļaujot Eiropolam savu pilnvaru jomā iegūt inform āciju saskaņā ar pieejamības principu, tā efektivitāte pieaugs.

– Zviedrijas Karalistes iniciatīva attiecībā uz pamatlēmuma projektu par informācijas un datu apmaiņas vienkāršošanu, kura nolūks ir uzlabot iepriekš minēto mehānismu, ko iedibināja Šengenas konvencija. Tas turpina saskaņot tiesisko regulējumu attiecībā uz datu apmaiņu un reaģēšanas laika samazināšanu. No otras puses, šis priekšlikums ievieš tiešsaistes piekļuvi pieejamajai informācijai un indeksu datiem attiecībā uz informāciju, kam nevar piekļūt tie šsaistē, pēc tam kad dalībvalsts ir paziņojusi par pieejamo informāciju, kas atrodas tās jurisdikcijā. Tādējādi tiek novērsta datu neorganizēta meklēšana, jo tas ļauj pirms inform ācijas pieprasījuma izdošanas noskaidrot, vai vajadzīgā informācija ir pieejama, un ļauj izdar īt efektīvus un mērķtiecīgus pieprasījumus. Bez tam tā saskaņo atteikuma pamatojumus, kas ir arī saistoši iestādēm, kurām – vadoties no valsts tiesību aktiem – ir jāatļauj piekļuve informācijai vai tās nosūtīšana. Tādējādi līdz minimumam tiek samazināta nenoteiktība informācijas pieprasījumā.

– Līgums par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši lai cīnītos pret terorismu, pārrobe žu noziegumiem un nelegālo imigrāciju, kas tika parakstīts 2005. gada 27. maijā Prīmē. Ar šo dokumentu (kurš vēl nav ratificēts) *inter alia* tiks ieviesti tālejoši informācijas apmaiņas uzlabošanas pasākumi. Šim priekšlikumam un minētajam līgumam ir līdzīgas iezīmes, piem ēram, indeksu sistēma un tieša piekļuve valstu datu bāzēm, tomēr līguma joma ir daudz ierobežotāka un faktiski skar tikai septiņas dalībvalstis.

- **Saskanība ar Eiropas Savienības politiku un mērķiem citās jomās**

Šis pamatlēmums ir vērsts uz to, lai pilnībā nodrošinātu tiesību uz brīvību un drošību ievēro šanu, tiesību uz privātās dzīves un ģimenes dzīves neaizskaramību ievērošanu, tiesību uz personas datu aizsardzību ievērošanu un tiesiskuma principu un noziedzīgo nodarījumu un sodu samērīguma principu ievērošanu (Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 6., 7., 8., 48. un 49. pants).

To veic, atļaujot saņemt informāciju vienīgi tādām valstu iestādēm, kuru kompetencē ietilpst noziedzīgu nodarījumu novēršana, atklāšana vai izmeklēšana, un nosakot iesaistītajām iestādēm pienākumu pārbaudīt vajadzību pēc informācijas un informācijas kvalitāti. Turklāt komiteja *ex ante* noteiks, ka informācija ir pieejama tikai līdzvērtīgajai kompetentajai iestādei.

Personas datu apstrādi atbilstoši šim pamatlēmumam veic attiecīgi saskaņā ar Padomes Pamatl ēmumu 2006/XX/TI par tādu personas datu aizsardzību, kurus apstrādā policijas un tiesu iestā žu sadarbības krimināllietās ietvaros, un Eiropola konvenciju.

2. Apspriešanās ar ieinteresētām personām un ietekmes novērtējums

- **Apspriešanās ar ieinteresētām personām**

Apspriešanās metodes, galvenās mērķnozares un vispārīgs respondentu raksturojums

Komisija rīkoja divas apspriežu kārtas ar ieinteresētajām personām jomā, kas attiecas uz informācijas apmaiņu nolūkā darīt iespējamu, atvieglot vai paātrināt noziedzīgu nodarījumu novēršanu, atklāšanu vai izmeklēšanu. Apspriežoties tika skatīta pieejamības principa koncepcija un nodibināta atgriezeniskā saikne attiecībā uz jautājumiem par īstenošanas stratēģiju un efektīvākiem veidiem, kā aizsargāt pamattiesības. Tika pārbaudīta arī dažādu ietekmes novērtējuma kontekstā izstrādātu variantu izpildes iespējamība. Pirmajā sarunu apspriežu kārtā tika apzināta esošā situācija, talkā ņemot anketu. Otrā kārta balstījās uz analīzi un tika vairāk orientēta uz risinājumu.

Sanāksmes ar pārstāvjiem no valstu ministrijām, kas atbild par tiesībaizsardzības organizācijām, kā arī Eiropola un *Eurojust* pārstāvjiem, notika 2004. gada 9. un 10. novembrī un 2005. gada 2. martā.

Apspriedes ar pārstāvjiem no cilvēktiesību interešu grupām un no Eiropas Parlamenta Pilsoņu brīvību komitejas, lai saņemtu atsauksmes par pilsoniskās sabiedrības bažām, tika rīkotas 2004. gada 23. novembrī un 2005. gada 8. martā.

Apspriešanās ar pārstāvjiem no valstu datu aizsardzības iestādēm, ieskaitot Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāju, un no Apvienotās uzraudzības iestādes sekretariāta notika 2004. gada 22. novembrī un 2005. gada 11. janvārī.

Atbilžu apkopojums un tas, kā tās ņemtas vērā

Apspriešanās ar tiesību aizsardzības jomas ieinteresētajām personām apstiprināja to, ka vajadzīga novatoriska pieeja, lai veicinātu informācijas apmaiņas iespējas. Turklāt šī ieinteresēto personu grupa uzsvēra to, ka ir jābūt pragmatiskiem, uzmanība jāvērš uz noteiktiem informācijas veidiem un jānodrošina vienota informācijas apmaiņas sistēma. Sakarā ar šo apspriešanos tika ieviesti savstarpējās atzīšanas elementi līdzās tiem, ko paredz līdzvērtīgas piekļuves princips, t.i., rīcība ar informācijas pieprasījumu saskaņā ar nosacījumiem dalībvalstī, kas saņem pieprasījumu. Pēc šīs apspriešanās tika ieviests komitoloģijas mehānisms informācijas apmaiņas tehnisko noteikumu izstrādāšanai.

Apspriešanās ar pārstāvjiem no cilvēktiesību jautājumos ieinteresētām grupām un no Eiropas Parlamenta galvenokārt pievērsās tam, cik izsekojams ir katrs posms informācijas apmaiņas ķēdē, lai nostiprinātu nozīmīgus tiesiskās aizsardzības līdzekļus.

Apspriešanās ar pārstāvjiem no datu aizsardzības iestādēm rosināja veikt izšķirību starp vispārējiem principiem, ko piemēro visiem sektoriem, un īpašajiem principiem, ko piemēro noteiktiem informācijas veidiem. Turklāt tās rezultātā tika iekļauti panti par saskaņā ar pieejamības principu apstrādātās informācijas izsekojamību iekļautas aizstāvības tiesības, t.i., tiesības uzzināt, kāda informācija tika pieprasīta un saņemta.

- **Speciālu zināšanu vākšana un izmantošana**

Attiecīgās zinātnes un speciālo zināšanu jomas

Komisija izsludināja uzaicinājumu uz konkursu, lai veiktu vajadzīgā tiesību aktu apjoma izpēti informācijas apmaiņai saskaņā ar pieejamības principu sadarbībai tiesībaizsardzības jomā, kā arī optimālajai stratēģijai, lai aizsargātu pamattiesības, veicot datu apstrādi minētajā kontekstā, balstoties *inter alia* uz valstīs pastāvošo situāciju salīdzinājumu.

Izmantotā metodika

Ierobežotais uzaicinājums uz konkursu tika izsludināts salīdzinoša pētījuma veikšanai par eso šajām informācijas apmaiņas sistēmām tiesībsargājošajām iestādēm, lai novērstu, atklātu vai izmeklētu noziedzīgus nodarījumus. Tajā tika analizēti šķēršļi informācijas apmaiņā un formul ētas stratēģijas to risināšanai. Tika analizēta zinātniskā literatūra, un tika izpētītas informācijas apmaiņas metodes valstu tiesību aktu sistēmu kontekstā un galveno Eiropas dokumentu kontekstā. Ieskats tiesībsargājošo iestāžu autonomijā attiecībā uz piekļuvi datiem tika gūts, analizējot atbildes uz dalībvalstīm izdalīto anketu. Otrajā posmā pētījumu hipotēzes pārbaudīja ar Eiropola sadarbības koordinatoriem un Eiropola personālu apaļā galda sanāksmē 2005. gada 11. maijā Eiropola telpās. Pētījumi saturēja pārrāvumu analīzi, kas bija balstīta uz pētījumu hipotēžu secīgām pārbaudēm.

Galvenās organizācijas/eksperti, ar kuriem notikušas konsultācijas

Dalībvalstu administrācijas, kas ir atbildīgas par valsts tiesībsargājošajām iestādēm, pārstāvji no datu aizsardzības iestādēm, ieskaitot Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāju, Eiropola, ieskaitot Eiropola sadarbības koordinatorus, cilvēktiesību interešu grupām un Eiropas Parlamenta Pilso ņu brīvību komitejas.

Saņemto un izmantoto atzinumu kopsavilkums

Nav ticis minēts, ka pastāvētu nopietns risks ar neatgriezeniskam sekām.

Priekšlikumā ir ievērots ieteikums kompetenci pieejamās informācijas saņemšanai samazināt l īdz tai informācijai, kam kompetentās iestādes var piekļūt autonomi, attiecīgā gadījumā iepriekš saņemot atļauju no citas iestādes, nevis izraudzītās iestādes. Turklāt ierosinājumam ieviest „Informācijas pieprasījumu" sekoja ierosinājums atvieglot un nodrošināt izsekojamību tādas informācijas apstrādei, kas nav pieejama tiešsaistē, pēc indeksu datu sakrišanas, kas dalībvalstij ir jādara pieejami attiecībā uz visu attiecīgo informāciju, kam nevar piekļūt tiešsaistē.

Ekspertu ieteikumu publiskošanai izmantotie līdzekļi

Secinājumi balstījās uz salīdzinošo pētījumu, kas veikts, balstoties uz ierobežotu uzaicinājumu iesniegt piedāvājumus.

- **Ietekmes novērtēšana**

Šādi četri likumdošanas varianti tika izvērtēti kontekstā, kas attiecas uz informācijas apmaiņas uzlabošanu starp tiesībsargājošajām iestādēm pirmstiesas posmā.

– Nav jaunu vai papildu tiesību aktu:

Izvairīšanās no rīcības novestu pie tā, ka turpinās pastāvošā situācija, kas apskatāmā jautājuma risināšanai neatbilst pilnībā. Neviens no pastāvošajiem instrumentiem un projektiem nedod tos uzlabojumus, kurus sniegt ir šā pamatlēmuma mērķis.

– Līdzvērtīgas piekļuves principa ievērošana:

Tāda informācijas apmaiņa, kas balstās uz līdzvērtīgas piekļuves principu, ļauj valstīs apstrādāt informācijas pieprasījumus ar tādiem nosacījumiem, kas nav stingrāki par tajā dalībvalstī past āvošajiem nosacījumiem, kam adresēts pieprasījums. Lai gan šis princips pretēji iepriekšējam variantam atzīst vispārējo atbildību par drošību, tas neizlabo šādas nepilnības: ilgi atbildes laiki, neprognozējami informācijas pieprasījumu rezultāti, izpaliek pienākums sniegt atbildi, ka arī gr ūtības pieprasījumu pārvaldīšanā sakarā ar atšķirīgajiem nosacījumiem, kas jāievēro.

– Savstarpējas atzīšanas princips, ko mazina nosacījums par līdzvērtīgu piekļuvi saistībā ar mehānismu, kādā izvērtē to iestāžu līdzvērtīgumu, kuru kompetencē ietilpst informācijas sa ņemšana:

Šis variants ietver sevī to, ka valstīs apstrādā pieprasījumus no citām dalībvalstīm, līdzīgi kā iepriekšējā variantā, bet tas mazina dažas no pārvaldības problēmām, nosakot pieprasījuma izpildi par obligātu ar nosacījumu, ka oficiāli ir noteikts līdzvērtīgums starp to iestādi, kas var saņemt informāciju tajā dalībvalstī, kuras pārziņā tā atrodas, un citas dalībvalsts iestādi, kam šī informācija ir vajadzīga savu likumīgo pienākumu pildīšanai. Tomēr šis variants nerisina tādu situāciju, kura nav drošu līdzekļu, kas ļauj noteikt, vai informācija ir faktiski pieejama. Tas samazina praktisko ietekmi uz tiesībām piekļūt informācijai.

– Savstarpējas atzīšanas princips, ko mazina nosacījums par līdzvērtīgu piekļuvi saistībā ar mehānismu, kādā izvērtē to iestāžu līdzvērtīgumu, kuru kompetencē ietilpst informācijas sa ņemšana, un indeksu sistēmu tās informācijas identificēšanai, kas nav pieejama:

Šis variants balstās uz iepriekšējo un novērš nepilnības, kas traucē piekļuvi pieejamai inform ācijai, nosakot dalībvalstīm pienākumu tos informācijas veidus, par kuriem ir vienošanās, darīt pieejamus citu dalībvalstu līdzvērtīgajām kompetentajām iestādēm ar tiem pašiem nosac ījumiem, ka savām valsts iestādēm. Tas paredz tiešsaistes piekļuves nodrošināšanu valstu datu bāzēm, kurām valstu kompetentajam iestādēm ir tiešsaistes piekļuve, un informēšanu par tādas informācijas esību, kam nevar piekļūt tiešsaistē. Priekšlikums paredz, ka, lai informētu par tāds informācijas esību, kam nevar piekļūt tiešsaistē, dalībvalstis cita citai iesniedz indeksu datus, lai varētu iepazīties ar saturu tiešsaistē. Šie indeksu dati norāda uz to, vai ir pieejama informācija un kura iestāde to pārzina vai rīkojas ar to. Turklāt ar šo variantu tiek ieviests „informācijas pieprasījums", pēc kura var saņemt informāciju, kuru kā mērķi norāda indeksu dati. Šo „pieprasījumu" izdod tā kompetentā iestāde, kas lūdz informāciju. Šis variants novērš datu neorganizētu meklēšanu, jo tas ļauj pirms pieprasījuma noskaidrot, vai vajadzīgā informācija ir pieejama, un ļauj izdarīt efektīvus un mērķtiecīgus pieprasījumus. Pieprasījumu un apmaiņu iegr āmatošana nodrošina to, lai informācijas apstrāde būtu izsekojama, un nodrošina ievērojamus

tiesiskās aizsardzības līdzekļus tām personām, kuru dati tiek apstrādāti.

Attiecībā uz pamattiesībām ir jāuzsver, ka pamatlēmums dod ieguldījumu Pamattiesību hartas 2. un 3. panta īstenošanā, kur ir teikts, ka ikvienam ir tiesības uz dzīvību un fizisko neskartību. Tādu personu privātuma aizsardzības uzlabošanu, kuru datus apstrādā saskaņā ar šo pamatl ēmumu, panāk ar pamatlēmuma palīdzību par tādu personas datu aizsardzību, kurus apstrādā policijas un tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās ietvaros.

Turklāt pamatlēmums ievēro ESL 6. panta noteikumus, kas izvirza cilvēktiesību un pamatbrīv ību ievērošanu Eiropas Savienības darbības centrā. Pamatlēmums to veic, īstenojot ceturto variantu, kas tika analizēts saskaņā ar ietekmes novērtējumu, kas nodrošina noteiktā mērķa sasniegšanu.

Komisija veica ietekmes novērtējumu (tas nav uzskaitīts darba programmā), ko satur šādā vietn ē pieejamais pārskats: http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/impact/index_en.htm.

3. Priekšlikuma tiesiskie faktori

- **Piedāvātās darbības kopsavilkums**

Pamatlēmums uzliek par pienākumu dalībvalstīm nodrošināt, lai informācija, kas attiecas uz ties ībsargājošo jomu, t.i., informācija, kas var darīt iespējamu, atvieglot vai paātrināt noziedzīgu nodarījumu novēršanu, atklāšanu vai izmeklēšanu, un ko pārzina šim nolūkam izraudzītas iest ādes vai privātpersonas, tiktu dalīta ar citu dalībvalstu kompetentām iestādēm, ja tām šī inform ācija ir vajadzīga savu likumīgo pienākumu izpildei, un ar Eiropolu, ciktāl Eiropola piekļuve šai informācijai ir vajadzīga tā likumīgo pienākumu pildīšanai un atbilst Eiropola konvencijai un tās protokoliem. Pieejamajā informācijā dalās vai nu ar tiešsaistes piekļuvi, vai informācijas nosūtī šanu, kas balstās uz „informācijas pieprasījumu", kad vajadzīgā informācija sakrita ar indeksu datiem, ko dalībvalstis nodrošina attiecībā uz tādu informāciju, kam nevar piekļūt tiešsaistē.

Nepastāv pienākumi vākt informāciju ar piespiedu līdzekļu palīdzību.

Ja valstu tiesību akti nosaka, ka informācijas nosūtīšanai ir nepieciešama atļauja no citas iest ādes, nevis tās, kuras pārziņā informācija atrodas, tad iestāde, kas pārzina šo informāciju vai r īkojas ar to („izraudzītā iestāde") saņem šo atļauju tās tiesībsargājošās iestādes vārdā otrajā dal ībvalstī, kurai šī informācija ir vajadzīga.

Pēc informācijas pieprasījuma tās atteikums tie aprobežots ar tiem cēloņiem, kas noteikti pamatlēmumā, ko turklāt piemēro tikai tad, ja mazāk ierobežojoši varianti nav devuši rezult ātus. Pamatlēmums attiecas uz informācijas apmaiņu pirms krimināl vajāšanas uzsākšanas un neattiecas uz savstarpējiem tiesiskās palīdzības mehānismiem.

- **Juridiskais pamats**

ESL 30. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 34. panta 2. punkta b) apakšpunkts.

- **Subsidiaritātes princips**

Subsidiaritātes principu piemēro, ciktāl priekšlikums nav Kopienas ekskluzīvā kompetencē.

Dalībvalstis nevar pilnībā sasniegt priekšlikuma mērķus tālāk minētā iemesla dēļ.

Vērtējot šajā jomā padarīto dalībvalstīs, rezultāts nebija apmierinošs. Joprojām ir pārak daudz juridiskas un administratīvas dabas šķēršļu informācijas pieejamībai, un tos *inter alia* izraisa konkurence valsts dienestu starpā, kas noved pie informācijas aiztures; arī atšķirības valstu sist ēmās bremzē datu apmaiņu; dažos gadījumos, lai attiecīgās iestādes varētu saņemt informāciju, tām jāpaļaujas uz valsts partnerorganizāciju „labo gribu", jo nav skaidra tiesiskā regulējuma.

Smagie noziegumi un organizētā noziedzība, ieskaitot terorismu, ir starptautiska problēma, ko nevar efektīvi atrisināt dalībvalsts viena pati. Kopējiem noteikumiem un mehānismiem, lai atvieglotu informācijas apmaiņu ES līmenī, jābūt efektīviem.

Priekšlikuma mērķus var labāk sasniegt ar Eiropas Savienības pasākumiem šāda iemesla dēļ.

Pieņemot noteikumus ES līmenī, samazināsies vajadzība pēc resursiem, kas nepieciešami inform ācijas apmaiņai, no vairs nevajadzēs uzturēt daudzus divpusējus kontaktus un daudzpusējus t īklus. Ja ir jāuztur *ad hoc* starpvaldību sadarbība, kurā ir 25 noteikumu komplekti attiecībā uz informācijas nodošanu, izmaksas ir lielākas. Eiropas Savienības līmenis ir piemērots arī tādēļ, ka tiesībsargājošo iestāžu nepieciešamību pēc informācijas lielā mērā nosaka integrācijas līmenis starp valstīm. ES pastāvot augstam integrācijas līmenim, lielākā daļa no tās informācijas, kas ir svarīga kādai dalībvalstij, atrodas citu dalībvalstu pārziņā.

Viens noteikumu komplekts aizstās 25 ļoti atšķirīgus noteikumu komplektus par informācijas nodošanu.

Kompetentu iestāžu veikta attiecīgās informācijas apstrāde visā ES atbalstīs rīcību valstu un Eiropas Savienības līmenī, lai uzlabotu ES spēju novērst terorisma un cīnīties pret to. Rīcības m ērķis ir piešķirt valstu tiesībsargājošajām iestādēm un Eiropolam pilnvaras saņemt vajadzīgo informāciju tiesībaizsardzības jomā, kas ir pieejama kādā no dalībvalstīm. Nerīkojoties ES līmen ī, nevar pilnībā nodrošināt to, lai būtu zināms par pieejamu informāciju citā dalībvalstī, izņemot to, kur atrodas iestāde, kas veic pieprasījumu, un nevar nodrošināt vienotu un konsekventu sist ēmu tās saņemšanai.

Tādēļ priekšlikums atbilst subsidiaritātes principam un neskar ES Līguma 33. pantu.

- **Proporcionalitātes princips**

Priekšlikums atbilst proporcionalitātes principam šādu iemeslu dēļ.

Šī rīcība nosaka minimālos standartus un netraucē izstrādāt tādas divpusējas vai daudzpusējas sistēmas informācijas apmaiņai, kas pārsniedz šo pamatlēmumu. Tiek saglabāta norāde uz valsts tiesību aktiem, ja tas nemazina pieejamās informācijas ieguves mehānismu efektivitāti un prognozējamību, un tas sniedz procesuālas garantijas.

- **Tiesību aktu izvēle**

Ierosinātie tiesību akti: Pamatlēmums, kas balstīts uz ESL 34. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

Citi līdzekļi nebūtu piemēroti šāda iemesla dēļ.

Alternatīvs variants būtu Padomes Lēmums uz ESL 34. panta 2. punkta c) apakšpunkta pamata. Tomēr tas neļautu saskaņot informācijas pieprasījuma izdošanas un atbildes sniegšanas nosacījumus vai nosacījumus, lai iegūtu atļauju piekļuvei vai nosūtīšanai ar kompetenti iestāžu starpniecību dalībvalstī, kam adresēts pieprasījums vai kas veic pieprasījumu.

4. Ietekme uz budžetu

Ierosinātā pamatlēmuma īstenošana būtu saistīta ar administratīviem izdevumiem, kas būtu j āmaksā no Eiropas Kopienu budžeta un kas vajadzīgi tādas komitejas sanāksmēm un sekretari āta pakalpojumiem, kura jānodibina saskaņā ar 5. un 19. panta noteikumiem.

5. papildu informācija

- **Atbilstības tabula**

Dalībvalstīm ir jāpaziņo Komisijai to valsts noteikumu teksts, ar ko to tiesību aktos transponē š ā pamatlēmuma noteikumus, kā arī minēto noteikumu un šā pamatlēmuma atbilstības tabula.

- **Priekšlikuma sīks izskaidrojums**

Nav.

2005/0207 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES PAMATLĒMUMS

par informācijas apmaiņu saskaņā ar pieejamības principu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 30. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 34. panta 2. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu[4],

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu[5],

tā kā

(1) Eiropas Savienība sev ir noteikusi mērķi nodrošināt pilsoņiem augsta līmeņa drošumu brīvības, drošības un tiesiskuma telpā, izstrādājot dalībvalstu kopīgu rīcību policijas un tiesiskās sadarbībai krimināllietās.

(2) Eiropadomes slēdzieni 1999. gada 15. un 16. oktobra sanāksmē Tamperē apstiprina to, ka ir jāuzlabo informācijas apmaiņa starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm, lai novērstu, atklātu vai izmeklētu noziedzīgus nodarījumus.

(3) Hāgas programma brīvības, drošības un tiesiskuma stiprināšanai Eiropas Savienībā, kuru Eiropadome pieņēma 2004. gada 4. novembrī, uzsvēra vajadzību pēc novatoriskas pieejas tiesībaizsardzības informācijas pārrobežu apmaiņai saskaņā ar pieejamības principu un aicināja Komisiju ne vēlāk kā 2005. gada beigās iesniegt priekšlikumus šajā sakarā. Ja dalībvalsts kompetentajai iestādei ir vajadzīga informācija savu likumīgo pienākumu pildīšanai, tad šis princips paredz, ka viņa var šo informāciju iegūt un tai dalībvalstij, kas pārzina šo informāciju, ir pienākums to darīt pieejamu noteiktajam mērķim.

(4) Bez tam ir jānosaka, ka pieejamajai informācijai var piekļūt arī Eiropols savu uzdevumu ietvaros un saskaņā ar 1995. gada 26. jūlija Konvenciju par Eiropas Policijas biroja izveidi[6] (še turpmāk „Eiropola konvencija”).

(5) Pieaugošās informācijas apmaiņas iespējas ir jālīdzsvaro ar mehānismu to personu pamattiesību aizsardzībai, kuru dati tiek apstrādāti šā pamatlēmuma kontekstā. Personas datu apstrādei, ko dalībvalstis veic saskaņā ar šo pamatlēmumu, piemēro

---

4 OV C , . . lpp.

5 OV C , . . lpp.

6 OV C 316, 27.11.1995., 2. lpp., jaunākie grozījumi izdarīti ar Protokolu, kas sastādīts, pamatojoties uz 43. panta 1. punktu Konvencijā par Eiropas Policijas biroja (Eiropols) izveidi, ar kuru groza minēto konvenciju (OV C 2, 6.1.2004., 3. lpp.).

Padomes Pamatlēmumu 2006/XX/TI par tādu personas datu aizsardzību, kurus apstrād ā policijas un tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās ietvaros[7] (še turpmāk sauktu „Pamatlēmums 2006/XX/TI par personas datu aizsardzību"). Personas datu apstrādei, ko veic Eiropols, piemēro Eiropola konvencijas noteikumus par datu aizsardzību, ieskaitot Apvienotās uzraudzības iestādes, kas saskaņā ar Eiropola konvencijas 24. pantu izveidota Eiropola darbības uzraudzīšanai, pilnvaras. Eiropols ir atbildīgs par nelikumīgu personas datu apstrādi.

(6) Ar šo pamatlēmumu ir jāparedz dalībvalstīm pienākums sniegt piekļuvi vai nodrošināt noteiktus informācijas veidus, kas ir pieejami to iestādēm, līdzvērtīgām citu dalībvalstu iestādēm, ciktāl šīm iestādēm šī informācija vajadzīga savu likumīgo pienākumu pildī šanai, lai novērstu, atklātu vai izmeklētu noziedzīgus nodarījumus, pirms tiek uzsākta kriminālvajāšana.

(7) Šim pienākumam jāattiecas vienīgi uz tiem informācijas veidiem, kas uzskaitīti II pielikumā.

(8) Dalībvalstīm ir jāpaziņo Komisijai par iestādēm, kas iesaistītas šā pamatlēmuma piemēro šanā, kā arī par informāciju, kas ir pieejama katrā dalībvalstī, un tās izmantošanas nosac ījumiem un mērķiem.

(9) Balstoties uz Komisijai paziņoto informāciju, ir svarīgi noteikt līdzvērtīgumu to iestāžu starpā, kam ir piekļuve dažādajiem informācijas veidiem, un nosacījumus, kādiem tiks pakļauta piekļuve informācijai un tās izmantošana.

(10) Līdzvērtīgajai kompetentajai iestādei, kas saņem informāciju saskaņā ar šo pamatl ēmumu, tā ir jāizmanto vienīgi tam mērķim, kādam tā ir sniegta. Sniegtā informācija nav jāizmanto par noziedzīga nodarījuma pierādījumu bez iepriekšējas atļaujas no dalībvalsts tiesu iestādes, kas šo informāciju sniedza.

(11) Izraudzītajām iestādēm un personām, kuras pārzina informāciju, uz kuru attiecas šā pamatlēmuma joma, ir jāpārbauda, kāda ir informācijas kvalitāte pirms un pēc tās snieg šanas saskaņā ar Pamatlēmumu 2006/XX/TI par personas datu aizsardzību.

(12) Elektroniskajām datu bāzēm, kas satur tāda veida informāciju, ko aptver šis pamatl ēmums, un kas ir pieejamas tiešsaistē dalībvalsts kompetentajām iestādēm, jābūt pieejamām tiešsaistē līdzvērtīgām citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

(13) Ja nav iespējama tiešsaistes piekļuve informācijai, līdzvērtīgajām kompetentajām iestād ēm jābūt tiešsaistes piekļuvei indeksu datiem, kas skaidri identificē informāciju, ko aptver šis pamatlēmums, un ko var iegūt ar parasto meklēšanas funkciju, lai konstatētu, vai citā dalībvalstī ir pieejama informācija, kurai tām ir piekļuve saskaņā ar šo pamatl ēmumu. Indeksu datiem ir jāsatur norāde uz to, kuras uzraudzītās iestādes pārziņā ir minētā informācija vai kura izraudzītā iestāde ar to rīkojas.

(14) Pēc datu sakritības, iepazīstoties ar indeksu datu saturu, jebkurš informācijas piepras ījums ir jāadresē izraudzītajai iestādei, izmantojot veidlapu, kas sniegta I pielikumā. Izraudzītajai iestādei ir jāatbild ierobežotajā laika posmā, vai nu sniedzot līdzvērtīgajai kompetentajai iestādei informāciju, vai arī norādot iemeslus, kādēļ to nevar izpildīt vai k

[7] OV L […], […], […]. lpp.

ādēļ to nevar izpildīt nekavējoties.

(15) Izraudzītajai iestādei, kas sniedz informāciju pēc informācijas pieprasījuma, jābūt pilnvarām saistīt informācijas izmantošanu ar instrukcijām, kas ir saistošas tai kompetentajai iestādei, kura izdeva pieprasījumu.

(16) Ja valsts tiesību aktos ir paredzēta iepriekšēja atļauja, jāparedz, ka šo atļauju lūdz tā izraudzītā iestāde, kuras pārziņā atrodas informācija. Par atļaujas sniegšanu atbildīgajai iestādei ir jāatbild noteiktā termiņā pēc lūguma saņemšanas. Ja informācijas pieprasījums skar tādu informāciju, kas jāizmanto par noziedzīga nodarījuma pierādījumu, par atļaujas sniegšanu jābūt atbildīgai tās iestādes dalībvalsts tiesu iestādei, kuras pārziņā šī informācija atrodas.

(17) Izraudzītajai iestādei, kuras pārziņā atrodas informācija, jābūt tiesīgai to atteikt dēļ kāda no šajā pamatlēmumā paredzētajiem iemesliem.

(18) Gadījumā, ja ir īslaicīgas kļūmes informācijas sniegšanas tehniskajā infrastruktūrā, pienākumi, kas uzlikti izraudzītajām iestādēm attiecībā uz informācijas sniegšanu, cik iespējams, jāuzņemas valstu kontaktpunktiem.

(19) Līdzvērtīgajai kompetentajai iestādei ir jāsaglabā uzskaite par visu informāciju, ko ieguūst saskaņā ar šo pamatlēmumu atbilstoši nosacījumiem, kas paredzēti Pamatlēmumā 2006/XX/TI par personas datu aizsardzību. Informācija, kas saņemta izmatošanai par pierādījumu, ir jātur attiecīgā krimināllietas dokumentācijā.

(20) Datu subjekta piekļuves tiesības informācijas pieprasījumam, kas skar viņu, un uz to sniegtajai atbildei jāīsteno saskaņā ar nosacījumiem, kas izklāstīti Pamatlēmumā 2006/XX/TI par personas datu aizsardzību.

(21) Jābūt iespējamai divpusēju vai daudzpusēju nolīgumu vai norunu slēgšanai par dalībvalstu iestādēm šā pamatlēmuma jomā, lai turpmāk vienkāršotu vai atvieglotu noteikumus par informācijas sniegšanu saskaņā ar šo pamatlēmumu.

(22) Šim pamatlēmumam ir jānosaka procedūra, kādā nosaka līdzvērtību to iestāžu starpā, kam ir piekļuve dažādajiem informācijas veidiem, nosacījumus attiecībā uz piekļuvi informācijai un tās izmantošanu, kā arī elektroniskā formāta noteikšanu informācijas vai indeksu datu paziņošanai, tehniskās specifikācijas attiecībā uz informācijas pieprasījumu un atbildi, un informācijas pārraidīšanas līdzekļiem.

(23) Paredzētās rīcības mērķus, proti, tās informācijas apmaiņas uzlabošanu, kas ir pieejama Eiropas Savienībā, dalībvalstis nevar pietiekoši sasniegt, rīkojoties katra atsevišķi, jo jāņem vērā tas, ka drošības jautājumiem ir pārrobežu raksturs. Tādēļ to var labāk sasniegt Eiropas Savienības līmenī sakarā ar dalībvalstu savstarpējo atkarību. Padome var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kas paredzēts EK Līguma 5. pantā un minēts ES Līguma 2. pantā. Saskaņā ar proporcionalitātes principu, kas paredzēts EK Līguma 5. pantā, šis pamatlēmums nepārsniedz šo mērķu sasniegšanai vajadzīgos pasākumus.

(24) Šis pamatlēmums neskar īpašo sadarbības kārtību kompetento iestāžu starpā, kas izveidota atbilstoši Līguma par Eiropas Savienību VI sadaļai. Turklāt saskaņā ar 47. pantu Līgumā par Eiropas Savienību šis pamatlēmums neietekmē personas datu

aizsardzību atbilstoši Kopienas tiesību aktiem, jo īpaši, kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvā 95/46/EK par personu aizsardzību attiec ībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti[8].

(25) Šis pamatlēmums ievēro pamattiesības un ievēro principus, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO PAMATLĒMUMU.

1. pants

Priekšmets

1. Šis pamatlēmums nosaka nosacījumus un noteikumus, saskaņā ar kuriem II pielikumā uzskaitītos informācijas veidus, kas pieejami dalībvalsts kompetentajām iestādēm, sniedz līdzvērtīgām citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Eiropolam, lai palīdz ētu tiem pildīt savus likumīgos uzdevumus noziedzīgu nodarījumu novēršanā, atklāšan ā un izmeklēšanā.

2. Neko šajā pamatlēmumā nedrīkst interpretēt tādi, ka tiek traucēta procesuālo drošības pasākumu ievērošana pamattiesību un tiesību pamatprincipu aizsardzībā, kā noteikts ES Līguma 6. pantā.

2. pants

Darbības joma

1. Šis pamatlēmums attiecas uz informācijas apstrādi, pirms uzsāk kriminālvajāšanu.

2. Šis pamatlēmums neuzliek nekādu pienākumu vākt un glabāt informāciju, arī ar piespiedu pasākumu palīdzību, ar vienīgo mērķi darīt to pieejamu citas dalībvalsts kompetentajām iestādēm un Eiropolam. Ar informāciju, kas ir likumīgi savākta ar piespiedu pasākumu palīdzību, rīkojas kā ar pieejamu informāciju, ko var iegūt saskaņ ā ar šā pamatlēmuma nosacījumiem.

3. Šo pamatlēmumu nepiemēro tad, ja kompetento iestāžu starpā ir izveidota īpaša sadarbības kārtība atbilstoši ES Līguma VI sadaļai.

4. Nekas šajā pamatlēmumā neietekmē spēkā esošos dokumentus par savstarpēju tiesisko palīdzību vai lēmumu savstarpēju atzīšanu attiecībā uz krimināllietām.

[8] OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

3. pants

Definīcijas

Šajā pamatlēmumā

(a) „informācija” ir esošā informācija, kas uzskaitīta II pielikumā;

(b) „kompetentā iestāde” ir jebkura valsts iestāde, uz kuru attiecas EU Līguma 29. panta pirmais ievilkums un par ko paziņots saskaņā ar 4. pantā paredzēto procedūru, kā arī Eiropols savas kompetences robežās atbilstoši Eiropola konvencijai un tās protokoliem;

(c) „līdzvērtīga kompetentā iestāde” ir jebkura kompetentā iestāde, kas saskaņā ar 5. pant ā izklāstīto procedūru atzīta par līdzvērtīgu citas dalībvalsts iestādei šā pamatlēmuma nozīmē;

(d) „izraudzītās iestādes” un „izraudzītās personas” ir iestādes un personas, kas pārzina informāciju vai indeksu datus, kā paziņots saskaņā ar 4. pantā paredzēto procedūru;

(e) „valsts kontaktpunkts” ir kompetentā iestāde, kuras uzdevums ir sniegt informāciju vai nodrošināt piekļuvi informācijai gadījumā, ja trūkst tehnisko līdzekļu, kas paredzēti šajā pamatlēmumā, kā paziņots saskaņā ar 4. pantā noteikto procedūru;

(f) „tiešsaistes piekļuve” ir automatizēta piekļuve elektroniskajai datu bāzei, kas ļauj bez citu iestāžu un personu starpniecības iepazīties ar tās saturu un konsultēties, atrodoties citā vietā, nevis tur, kur atrodas datu bāze;

(g) „indeksu dati” ir dati, kuru uzdevums ir skaidri identificēt informāciju un ko var iegūt ar parasto meklēšanas funkciju, lai konstatētu, vai ir pieejama informācija.

4. pants

Paziņošana

1. Dalībvalstis sešu mēnešu laikā pēc šā pamatlēmuma stāšanās spēkā paziņo Komisijai:

   (a) kompetentās iestādes šā pamatlēmuma nozīmē, norādot to konkrēto kompetences jomu, ko paredz valsts tiesību akti;

   (b) valsts kontaktpunktus katram informācijas veidam;

   (c) izraudzītās iestādes un attiecīgā gadījumā izraudzītās personas katram inform ācijas veidam vai attiecīgajiem indeksu datiem un katrai izraudzītajai personai atbilstošo izraudzīto iestādi informācijas pieprasījuma izpildei, kas attiecas šīs izraudzītās personas pārziņā esošo informāciju;

   (d) katra informācijas veida un attiecīgo indeksu datu krātuvi un kārtību, kādā var piekļūt katram informācijas veidam un datiem, jo īpaši - vai informācijai var piek

ļūt tiešsaistē;

(e) to, kādam nolūkam var apstrādāt katru informācijas veidu un kāda ir to dal ībvalsts iestāžu kompetenču joma, kuras saskaņā ar valsts tiesību aktiem var ieg ūt šo informāciju;

(f) gadījumā, ja pirms informācijas sniegšanas ir nepieciešama iepriekšēja iestādes at ļauja – attiecīgo iestādi un piemērojamo procedūru;

(g) attiecīgā gadījumā pārsūtīšanas kanālu katra veida informācijai, kas minēta indeksu datos.

2. Dalībvalstis nekavējoties informē Komisiju par izmaiņām tajos komponentos, kas pazi ņoti saskaņā ar 1. punktu un kas aizstāj atbilstošo iepriekšējo paziņojumu.

5. pants

Kompetento iestāžu līdzvērtība

1. Lai noteiktu, kurām kompetentajām iestādēm ir tiesības piekļūt informācijai, kas pieejama saskaņā ar šo pamatlēmumu, sešu mēnešu laikā pēc šā pamatlēmuma stāšan ās spēkā izvērtē dalībvalstu kompetento iestāžu līdzvērtību, balstoties uz III pielikumā uzskaitītajiem kritērijiem un paziņojumiem, kas saņemti saskaņā ar 4. punktu.

2. Saskaņā ar 19. pantā noteikto procedūru pieņem pasākumus līdzvērtības noteikšanai starp kompetentajām iestādēm. Šie pasākumi aptver:

(a) katram informācijas veidam, kas dalībvalstī ir valsts kompetentajām iestādēm pieejams tiešsaistē – to, kurām citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm ar līdzvērtīgu kompetences jomu ir tiesības piekļūt tiešsaistē, pilnībā ņemot vēra to, kādam mērķim šo informāciju apstrādā pirmajā še minētajā dalībvalstī;

(b) katram indeksu datu veidam, kas attiecas uz informāciju, kas dalībvalstī ir pieejams valsts kompetentajām iestādēm – to, kurām citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm ar līdzvērtīgu kompetences jomu ir tiesības iepazīties ar tā saturu, pilnībā ņemot vēra to, kādam mērķim šo informāciju apstrādā pirmajā še minētajā dalībvalstī.

3. Pasākumus, ko pieņem saskaņā ar šo pantu, klasificē šādi - „Konfidenciāli ES”.

4. Pēc paziņojuma saņemšanas saskaņā ar 4. panta 2. punktu sešu mēnešu laikā pielāgo pasākumus, kas pieņemti saskaņā ar šo pantu.

6. pants

Pienākums sniegt informāciju

Dalībvalstis nodrošina, lai citu dalībvalstu līdzvērtīgajām kompetentajām iestādēm un Eiropolam tiktu sniegta informācija saskaņā ar šajā pamatlēmumā izklāstītajiem nosacījumiem, ciktāl šīm iestādēm šī informācija ir vajadzīga savu likumīgo pienākumu pildīšanai, novēršot, atklājot vai izmeklējot noziedzīgus nodarījumus.

7. pants

Lietošanas mērķa ierobežojums

Informāciju šajā pamatlēmumā izmanto vienīgi tā kriminālā nodarījuma novēršanai, atklāšanai vai izmeklēšanai, par kuru šī informācija ir sniegta.

8. pants

Izraudzīto iestāžu un izraudzīto personu pienākumi

1. Izraudzītā iestāde vai izraudzītā persona saskaņā ar Pamatlēmumu 2006/XX/TI p ārbauda informācijas kvalitāti gan pirms informācijas sniegšanas, gan pēc tās un nekav ējoties dara zināmu līdzvērtīgajai kompetentajai iestādei jebkuru komponentu, kas ietekmē informācijas kvalitāti.

2. Informāciju sniedz tajā valodā, kurā tā ir pieejama.

3. Ja informāciju sniedz pēc tam, kad veikts informācijas pieprasījums saskaņā ar 11. pantu, papildus tām prasībām, kas paredzētas Pamatlēmuma 2006/XX/TI par personas datu aizsardzību 10. pantā, reģistrē arī šādus datus:

   (a) informācijas pieprasījuma atsauces dati;

   (b) tā ierēdņa uzvārds, kurš atļāva pārsūtīt datus.

4. Lietu, kas satur dokumentus un/vai iegrāmatošanas datus, paziņo kompetentajai uzraudzības iestādei saskaņā ar Pamatlēmumu 2006/XX/TI par personas datu aizsardz ību.

5. Tehniskās specifikācijas datu iegrāmatošanai un reģistrēšanai pieņem saskaņā ar 19. pantā noteikto procedūru.

9. pants

Tiešsaistes piekļuve informācijai

1. Dalībvalstis nodrošina citu dalībvalstu līdzvērtīgajām kompetentajām iestādēm un Eiropolam tiešsaistes piekļuvi tādai informācijai elektroniskajā datu bāzē, kādai tie šsaistē piekļūst to atbilstošās kompetentās iestādes.

2. Ja nav iespējama tiešsaistes piekļuve saskaņā ar pirmo punktu, piemēro 10. panta

noteikumus.

3. Tehniskos pasākumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu tiešsaistes piekļuvi informācijai, pie ņem saskaņā ar 19. pantā noteikto procedūru.

10. pants

Iepazīšanās ar indeksu datiem tiešsaistē

1. Dalībvalstis nodrošina, lai indeksu dati attiecībā uz informāciju, kam nevar piekļūt tie šsaistē, būtu pieejami tiešsaistē citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Eiropolam, un šim nolūkam izveido pienācīgu tehnisko infrastruktūru.

2. Indeksu dati satur vismaz atsauci uz informācijas veidu, uz kuru tie attiecas, kā arī uz izraudzīto iestādi, kas pārzina un rīkojas ar minēto informāciju un kas pārvalda indeksu datus šā pamatlēmuma nozīmē.

3. Noteikumus, kas vajadzīgi indeksu datu izveidošanai, kā arī elektronisko formātu pie ņem saskaņā ar 19. pantā noteikto procedūru.

11. pants

Informācijas pieprasījums

1. Ja, līdzvērtīgai kompetentajai iestādei iepazīstoties ar indeksu datu saturu, rezultāts sakrīt, tad šī iestāde var saskaņā ar I pielikumu izdot informācijas pieprasījumu un nos ūtīt to izraudzītajai iestādei, lai saņemtu indeksu datu identificēto informāciju.

2. Izraudzītā iestāde atbild divpadsmit stundu laikā kopš informācijas pieprasījuma saņem šanas, attiecīgā gadījumā iepriekš saņemot 13. pantā paredzēto atļauju.

3. Ja izraudzītā iestāde nevar sniegt pieprasīto informāciju vai nevar to sniegt tūlīt, tā c ēloņus norāda atbildē līdzvērtīgajai kompetentajai iestādei. Turklāt tā attiecīgā gad ījumā norāda, kāda procedūra ir vajadzīga, lai varētu saņemt pieejamo informāciju vai varētu paātrināt tās saņemšanu.

4. Ja izraudzītās iestādes kompetencē neietilpst rīcība ar informācijas pieprasījumu, tā nekavējoties paziņo līdzvērtīgajai kompetentajai iestādei par to, kura izraudzītā iestāde pārzina vai rīkojas ar pieprasīto informāciju. Vajadzības gadījumā attiecīgajos indeksu datos labo norādi uz izraudzīto iestādi.

5. Izraudzītā iestāde, kas saņem informācijas pieprasījumu, var tās informācijas lietošanu, kuru tā dara pieejamu, saistīt ar obligātu pienākumu ievērot 12. pantā minētas instrukcijas.

6. Visas datu pārraides veic ar tādiem līdzekļiem, kas nodrošina to integritāti un autentiskumu.

7. Tehniskās specifikācijas attiecībā uz informācijas pieprasījuma un atbildes elektronisko formātu un to pārraidīšanas līdzekļiem pieņem saskaņā ar 19. pantā noteikto proced

ūru.

12. pants

Instrukcijas

1. Izraudzītā iestāde savā atbildē var ierobežot informācijas izmantošanu ar tādām instrukcijām, kas vajadzīgas:

   (a) lai novērstu to, ka tiek apdraudēti notiekošas izmeklēšanas panākumi;

   (b) lai aizsargātu informācijas avotu vai personas fizisko neskartību;

   (c) lai jebkurā apstrādes stadijā aizsargātu informācijas konfidencialitāti.

2. Kompetentajai iestādei, kas izdeva informācijas pieprasījumu, šīs instrukcijas ir saistošas.

3. Standarta formātu instrukciju paziņošanai pieņem saskaņā ar 19. pantā noteikto procedūru.

13. pants

Iepriekšēja atļauja

1. Ja to paredz valsts tiesību akti, tad informāciju sniedz vienīgi pēc iepriekšējas atļaujas saņemšanas, izņemot gadījumu, kad ir pamats atteikumam, kā noteikts 14. pantā. Izraudzītā iestāde pieprasa šo atļauju, un par atļauju atbildīgā iestāde sniedz atbildi divpadsmit stundu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas.

2. Gadījumos, kad informācija jāizmanto par noziedzīga nodarījuma pierādījumu, iepriekšējo atļauju pieprasa izraudzītās iestādes dalībvalsts tiesu iestādei.

14. pants

Atteikuma iemesli

1. Izraudzītā iestāde var atteikt informācijas sniegšanu šādu iemeslu dēļ:

   (a) lai novērstu to, ka tiek apdraudēti notiekošas izmeklēšanas panākumi;

   (b) lai aizsargātu informācijas avotu vai personas fizisko neskartību;

   (c) lai jebkurā apstrādes stadijā aizsargātu informācijas konfidencialitāti,

   (d) lai aizsargātu to personu pamattiesības un brīvības, kuru datus apstrādā saskaņā ar šo pamatlēmumu.

2. Standarta formātu atteikuma iemeslu paziņošanai pieņem saskaņā ar 19. pantā noteikto procedūru.

15. pants

Pagaidu pasākumi un pasākumi ārkārtas situācijā

Gadījumā, ja ir īslaicīgas kļūmes informācijas sniegšanas tehniskajā infrastruktūrā, informāciju, cik iespējams, sniedz ar valstu kontaktpunktu starpniecību.

16. pants

Izsekojamība

Līdzvērtīgās kompetentās iestādes:

(a) reģistrē visu informāciju, kā noteikts 8. pantā;

(b) ja bija saņemta atļauja izmantošanai par pierādījumu – attiecīgajā krimināllietā iekļauj visu informāciju, ko iegūst saskaņā ar šo pamatlēmumu, un tā inform ācijas pieprasījuma kopiju, kas izdots saskaņā ar 11. pantu.

17. pants

Piekļuves tiesības

Saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti Pamatlēmumā 2006/XX/TI par personas datu aizsardz ību, datu subjektam ir pieeja 11. pantā paredzētajam informācijas pieprasījumam, kas uz viņu attiecas, un atbildei, ieskaitot saskaņā ar 12. pantu izdotas instrukcijas.

18. pants

Divpusēji nolīgumi par sadarbību starp šajā pamatlēmumā noteiktajām iestādēm

1. Dalībvalstis var slēgt divpusējus vai daudzpusējus nolīgumus vai norunas, kas aptver š ā pamatlēmuma jomu, lai turpmāk vienkāršotu vai atvieglotu noteikumus par inform ācijas sniegšanu saskaņā ar šo pamatlēmumu, un kas ir saderīgi ar šo pamatlēmumu un ar Pamatlēmumu 2006/XX/TI par personas datu aizsardzību.

2. Dalībvalstis paziņo Komisijai par šādiem nolīgumiem vai norunām.

19. pants

Komiteja

1. Atsaucoties uz šo pantu, Komisijai palīdz komiteja, kurā ir dalībvalstu pārstāvji un kuras priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis.

2. Komiteja apstiprina savu reglamentu pēc priekšsēdētāja priekšlikuma, pamatojoties uz standarta reglamentu, kas publicēts *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

3. Komisijas pārstāvis iesniedz komitejai veicamo pasākumu projektu. Komiteja izsaka savu atzinumu par projektu termiņā, ko var noteikt priekšsēdētājs atkarībā no jaut ājuma steidzamības. Atzinumu sniedz ar balsu vairākumu, kas Eiropas Kopienas dibin āšanas līguma 205. panta 2. punktā paredzēts lēmumiem, kuri Padomei jāpieņem pēc Komisijas priekšlikuma. Dalībvalstu pārstāvju balsu skaits komitejā ir tāds, kā noteikts minētajā pantā. Priekšsēdētājs nebalso.

4. Komisija pieņem paredzētos pasākumus, ja tie saskan ar komitejas atzinumu.

   Ja paredzētie pasākumi nesaskan ar komitejas atzinumu vai ja atzinums nav sniegts, Komisija tūlīt iesniedz Padomei priekšlikumu par veicamajiem pasākumiem un informē Eiropas Parlamentu.

5. Divu mēnešu laikā no priekšlikuma iesniegšanas dienas Padome ar kvalificētu balsu vairākumu var lemt par priekšlikumu.

   Ja šajā termiņā Padome ar kvalificētu balsu vairākumu ir norādījusi, ka tā iebilst pret priekšlikumu, Komisija to izskata atkārtoti. Tā var iesniegt grozīto priekšlikumu Padomei, iesniegt atkārtotu priekšlikumu vai ierosināt tiesību akta projektu.

   Ja minētā termiņa beigās Padome nav pieņēmusi ierosināto īstenošanas aktu un nav paudusi iebildumus pret īstenošanas pasākumu priekšlikumu, ierosināto īstenošanas aktu pieņem Komisija.

6. Dalībvalstu pārstāvjus izvirza no to iestāžu pārstāvjiem, kas atbild par šā lēmuma īstenošanu. Katra dalībvalsts izraugās vienu pārstāvi.

20. pants

Īstenošana un piemērošana

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību šim pamatl ēmumam tādā termiņā, kas paredzēts šajā pamatlēmumā, un jebkurā gadījumā ne vēl āk kā 2007. gada 30. jūnijā.

2. Līdz minētajam datumam dalībvalstis paziņo Padomei un Komisijai to noteikumu tekstu, ar ko to tiesību aktos transponē šā pamatlēmuma noteikumus, kā arī minēto noteikumu un šā pamatlēmuma atbilstības tabulu.

3. Padome ne vēlāk kā 2008. gada decembrī un pēc tam ik pēc diviem gadiem izvērtē šā pamatlēmuma īstenošanu un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu tā piln īgu ievērošanu, pamatojoties uz ziņojumu, ko Komisija publicē pēc tam, kad saņemta informācija saskaņā ar otro punktu, kā arī dalībvalstis sniegušas citu attiecīgu inform āciju, un pēc apspriešanās ar darba grupu, ko izveido saskaņā ar Pamatlēmuma 2006/XX/TI par personas datu aizsardzību 31. pantu.

21. pants

Stāšanās spēkā

Šis pamatlēmums stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Ofici ālajā Vēstnesī*.

Briselē,

Padomes vārdā -
priekšsēdētājs

I PIELIKUMS

Informācijas pieprasījums

[PIEPRASĪJUMS]

Atbilstoši [atsauces dati] **apakšā parakstījies** [kompetentās iestādes nosaukums] **ar šo izdod šo informācijas pieprasījumu, kas adresēts** [tās izraudzītās iestādes nosaukums, kas pārzina vai rīkojas ar pieprasīto informāciju]**, lai saņemtu šeit norādītos datus**.

1) Pieprasītās informācijas veids (veidi)

2) Kompetentā izdevēja iestāde:

Nosaukums :
Adrese :
Dalībvalsts :
Tālrunis :
Fakss :
e-pasts :

3) Izraudzītā iestāde:

Nosaukums :
Adrese :
Dalībvalsts :
Tālrunis :
Fakss :
e-pasts :

4) Attiecīgās noziedzīgās darbības (darbību) veids (veidi)

5) Informācijas pieprasīšanas mērķis:

6) Tās personas (personu) zināmā identitāte, uz ko attiecas darbība, saskaņā ar kuru tiek pieprasīta informācija:

7) Vai šo informāciju izmanto par noziedzīga nodarījuma pierādījumu:

[Izdošanas vieta], [datums] <PARAKSTS>

[ATBILDE]

Ņemot vērā [nosaukt iestādi] izdoto informācijas pieprasījumu, šeit apakšā parakstījies [nosaukt iestādi] uzliek par pienākumu [nosaukt iestādi] ievērot šādas instrukcijas attiecībā uz informāciju, ko tā ar šo sniedz:

Instrukcijas

(1) Informāciju, kas iegūta saskaņā ar šo pamatlēmumu, izmanto vienīgi tam, lai darītu iespējamu, atvieglotu vai paātrinātu noziedzīgu nodarījumu novēršanu, atklāšanu vai izmeklēšanu.

(2) [Citi]

[Izdošanas vieta], [datums] <PARAKSTS>

II PIELIKUMS

Informācijas veidi, ko var iegūt saskaņā ar šo lēmumu, lai novērstu, atklātu vai izmekl ētu noziedzīgus nodarījumus

Atbilstoši šā pamatlēmuma nosacījumiem var saņemt šādu veidu informāciju:

– DNS profili, t.i., ciparu un burtu kods, ko sastāda no septiņiem DNS marķieriem Eiropas standarta komplektā, kas noteikts Padomes 2001. gada 25. jūnija Rezol ūcijā 2001/C 187/01 par apmainīšanos ar DNS analīzes rezultātiem[9]. Šie mar ķieri nesatur nekādu specifisko ģenētisko informāciju.

– Pirkstu nospiedumi.

– Ballistikas dati.

– Informācija par transportlīdzekļa reģistrāciju.

– Tālruņa numuri un citi dati attiecībā uz komunikācijām, izņemot datus par saturu un datus par plūsmu, ja vien izraudzīta iestāde nekontrolē pēdējos še min ētos datus.

– Personu identifikācijas datu minimums, ko satur civilstāvokļa reģistru akti.

[9] OV C 187, 3.7.2001., 1. lpp.

III PIELIKUMS

Kritēriji, uz ko pamatojas atbilstība starp līdzvērtīgām kompetentajām iestādēm saskaņā ar 5. pantu

Komiteja, kas minēta 19. pantā, atzīst kompetento iestāžu līdzvērtību attiecībā uz katru informācijas veidu, kas uzskaitīts II pantā, balstoties uz šādiem elementiem.

I Dalībvalsts, kura pārvalda informāciju, tās iestādes vai iestāžu nosaukums, kam ir tiesības piekļūt vienam vai vairākiem II pielikumā uzskaitītiem informācijas veidiem

I.1 Iestādes vai iestāžu kompetence attiecībā uz

I.1.a jebkura II pielikumā uzskaitītā informācijas veida vākšanu vai veidošanu

I.1.b piekļuvi

I.1.c izmantošanu

I.1.d citiem apstrādāšanas veidiem

I.2 Kādam mērķim informāciju drīkst apstrādāt iestāde vai iestādes atbilstoši tās dalībvalsts tiesību aktiem, kura pārvalda informāciju

I.2.a novēršana

I.2.b atklāšana

I.2.c izmeklēšana jebkuram II pielikumā uzskaitītam informācijas veidam

II Katras dalībvalsts kompetentās iestādes vai iestāžu nosaukums, kas paziņotas saskaņā ar 4. panta 1. punkta a) apakšpunktu

II.1 Iestādes vai iestāžu kompetence attiecībā uz

II.1.a jebkura II pielikumā uzskaitītā informācijas veida vākšanu vai veidošanu

II.1.b piekļuvi

II.1.c izmantošanu

II.1.d citiem apstrādāšanas veidiem

II.2 Kādam mērķim informāciju drīkst apstrādāt atbilstoši valsts tiesību aktiem

II.2.a novēršana

II.2.b atklāšana

II.2.c izmeklēšana jebkuram II pielikumā uzskaitītam informācijas veidam.

ANNEX IV

LEGISLATIVE FINANCIAL STATEMENT

Policy area(s): Justice and Home Affairs

Activit(y/ies): 1806 – Establishing a genuine area in criminal and civil matters

Title of action: Proposal for a Council Framework Decision on the exchange of information under the principle of availability

1. BUDGET LINE(S) + HEADING(S)

NA

2. OVERALL FIGURES

2.1. Total allocation for action (Part B): € million for commitment

NA

2.2. Period of application:

Starting 2006.

2.3. Overall multi-annual estimate of expenditure:

(a) Schedule of commitment appropriations/payment appropriations (financial intervention) *(see point 6.1.1)*

€ million (*to three decimal places)*

	[2006]	[2007]	[2008]	[2009]	[2010]	[2011]	Total
Commitments							
Payments							

(b) Technical and administrative assistance and support expenditure *(see point 6.1.2)*

Commitments							
Payments							

Subtotal a+b							
Commitments							
Payments							

(c) Overall financial impact of human resources and other administrative expenditure *(see points 7.2 and 7.3)*

Commitments/ payments	0.362	0.362	0.362	0.362	0.362	0.362	2,172

TOTAL a+b+c							
Commitments	0.362	0.362	0.362	0.362	0.362	0.362	2,172
Payments	0.362	0.362	0.362	0.362	0.362	0.362	2,172

2.4. Compatibility with financial programming and financial perspective

NA

2.5. Financial impact on revenue:

Proposal has no financial implications

3. BUDGET CHARACTERISTICS

Type of expenditure		**New**	**EFTA contribution**	**Contributions form applicant countries**	**Heading in financial perspective**
Non-comp	Non-diff	NA	NA	NA	**No** NA

4. LEGAL BASIS

Article 30, and 34 (2)(b)TEU

5. DESCRIPTION AND GROUNDS

5.1. Need for Community intervention

5.1.1. Objectives pursued

The Framework Decision establishes an obligation for Member States to make existing information that is accessible to their competent authorities, also accessible to the competent authorities of other Member States and to Europol. It lays down the obligation to make information contained in electronic databases, and directly accessible to competent authorities via online access also accessible via the same means to the competent authorities of other Member States and to Europol. Where this information is indirectly accessible based on an authorisation of an authority other than the one that controls the data, the authorisation shall be given promptly unless a ground for refusal foreseen by this Framework Decision exists. It also lays down the obligation to provide online access to index data of information that is not accessible

online, and to transfer that information further to a formal information demand. It furthermore lays down the limits to these obligations.

Furthermore, according to the Articles 5 and 19 of the Framework Decision a committee, composed of the representatives of the Member States and chaired by a representative of the Commission, shall assist the Commission in order to determine the equivalence between competent authorities of the Member States and to develop, where necessary, technical details of the exchange of information.

5.1.2. Measures taken in connection with ex ante *evaluation*

Representatives of the Governments and of the independent supervisory authorities of the Member States as well as of the European Data Protection Supervisor, Europol and Eurojust were consulted. In particular, taking into account different views the Commission proposes to establish the information exchange on the basis of the principle of availability. In order to estimate the possible cost caused by this measure, the Commission verified the cost (travel expenses, secretarial support for the preparation and organisation of meetings) estimated for the Committee proposed in Article 3(3) of the Proposal for a Council Decision on the improvement of police cooperation between the Member States of the European Union, especially at the internal borders and amending the Convention implementing the Schengen Agreement - COM (2005) 317, 18 July 2005 -, and those currently incurred by the Working Party established according Article 29 of Directive 95/46/EC.

5.2. Action envisaged and budget intervention arrangements

The above mentioned Committee will probably meet regularly, estimated three times a year, whenever necessary. One participant per Member State will have to be reimbursed.

5.3. Methods of implementation

All meetings will have to be organised and hosted by the Commission. The Commission will have to provide secretarial services for the above mentioned committee and to prepare/organise their meetings.

6. FINANCIAL IMPACT

6.1. Total financial impact on Part B - (over the entire programming period)

6.1.1. Financial intervention

NA

6.1.2. Technical and administrative assistance, support expenditure and IT expenditure (commitment appropriations)

NA

6.2. Calculation of costs by measure envisaged in Part B (over the entire

programming period)

NA

7. IMPACT ON STAFF AND ADMINISTRATIVE EXPENDITURE

The impact on staff and administrative expenditure will be covered in the context of allocation of resources of the lead DG in the context of the annual allocation procedure.

The allocation of posts also depends on the attribution of functions and resources in the context of the financial perspectives 2007-2013.

7.1. Impact on human resources

Types of post		Staff to be assigned to management of the action using existing and/or additional resources		Total	Description of tasks deriving from the action
		Number of permanent posts	Number of temporary posts		
Officials or temporary staff	A B C	0.25 A 0,50 B 1,00 C		0,25A 0,50B 1,00C	Providing secretarial support, preparing the meetings of the working party and the committee
Other human resources					
Total					

7.2. Overall financial impact of human resources

Type of human resources	Amount (€)	Method of calculation *
Officials Temporary staff	1rst year: 189. 000	1 X 108 000 0.5 X 108 000 0,25 X 108.000 = 189 .000
Other human resources (specify budget line)		
Total	189.000	

The amounts are total expenditure for twelve months.

7.3. Other administrative expenditure deriving from the action

Budget line (number and heading)	Amount €	Method of calculation
Overall allocation (Title A7) A0701 – Missions A07030 – Meetings A07031 – Compulsory committees A07032 – Non-compulsory committees A07040 – Conferences A0705 – Studies and consultations Other expenditure (specify)	55.000	3 meetings * (25 * 740€) *per annum*
Information systems (A-5001/A-4300)		
Other expenditure - Part A (specify)		
Total	55.000	

The amounts are total expenditure for twelve months.

Specify the type of committee and the group to which it belongs.

I.	Annual total (7.2 + 7.3)	€ 244.000
II.	Duration of action	
III.	Total cost of action (I x II)	

8. FOLLOW-UP AND EVALUATION

8.1. Follow-up arrangements

The working party and the committee will lay down their rules of procedure, including rules on confidentiality. The European Parliament will be informed analogous to Article 7 of Council Decision 99/468/EC of 28 June 1999 laying down the procedures for the exercise of implementing powers conferred on the Commission - OJ L 184, 17.7.1999, p. 23.

8.2. Arrangements and schedule for the planned evaluation

NA

9. ANTI-FRAUD MEASURES

NA